

NEWSLETTER

elokuu 2008

Elokuussa on riittänyt kiireitä. Liki jokaisena viikonloppuna ollaan oltu jossain päin kilpailuissa. Meillä on tällä hetkellä tallilla 5 hevosta jotka ovat startanneet.

Samalla on käynnistely opetustoimintaa taas kesän jäljiltä. Myös kasvavat varsat ja nuoret hevoset vaativat oman huomionsa, jotta eivät pääse metsittymään. Mutta mukavia kiireitä nämä ovat, ja kiva tehdä työtä josta voi odottaa tuloksen tulevan tulevina vuosina. Joko pärjäävinä hevosina tai osaavina ratsastajina.

Syyskaudesta

Tunnit on saatu kesälomien jälkeen taas pikkuhiljaa vauhtiin. Ydinryhmän muodostaa sama vanha tuttu ja innostunut ratsastajajoukko. Ja mukavasti on opiskelu- tai muista syistä lopettaneiden tilalle tullut uusia osaavia ratsastajia. Ja vielä löytyy muutamalle tilaa.

Jokaisen tulisi nyt vain pikimiten huolehtia kausimaksustaan. Maksutiedot löytyvät ilmoitustaululta tallilla tai heinäkuun newsletteristä.

Simona-tamma on osoittautunut kiltiksi ja luotettavaksi ratsuksi. Rauhallisuudestaan huolimatta vaatimaan kouluun koulutettu Simona pidetään vähän edistyneempien ratsuna, jotta se säilyttäisi taitonsa.

Keväältä syksyyn siirretty Centered-riding-kurssi siirtyi edelleen tiiviin kisakalenterin johdosta. Meillä on tällä hetkellä 5 hevosta, jotka starttaavat eri tasolla kilpailuissa. Se tarkoittaa, että liki jokainen viikonloppu kuluu jossain päin Suomea kilpailuissa.

Tallille vain "puhtaissa" vaatteissa

Koska meillä on nyt kokonaista kolme kantavaa tammaa, joille helposti tarttuvat virustaudit voivat olla kohtalokkaita, on kaikkien noudatettava suurta varovaisuutta.

Tallille ei missään tapauksessa saa tulla pesemättä sellaisilla varusteilla, joilla on käynyt jollain toisella tallilla. Pätee myös jalkineisiin.

Ypäjällä kilpailuissa

Ypäjä on runsaasti suomalaista ratsastusperinteitä omaava paikka. Siellä järjestetään mm. Finnderby, joka ennen Helsinki-horseshowta oli pitkään maan ykköskilpailu. Ypäjällä on myös ratsastusopisto ja paljon tutkimus ja muuta hevosalan toimintaa.

Kisaviikko 6.-10.8.

Kisaviikolla oli 5 perättäistä päivää kisoja kenttä-, este- ja kouluratsastuksessa. Meiltä sinne osallistui Juuli Thielon kera.

Kuva: Juuli ja Thielo radalla joka muistutti paikoin uima-allasta.

Kyseisen viikonloppun kun me olimme siellä, satoi koko ajan joko kovaa tai todella kaatamalla. Joten kuivat vaatteet loppuivat hetkessä.

Perjantain ensimmäinen luokka sujui piiskaavasta sateesta huolimatta hyvin ja parivaljakkomme sijoittuivat kolmansiksi ryhdikkäällä sekä näyttävällä ratsastuksella miltei 40 ponin joukosta.

Lauantaina ei sitten mennyt ihan niin hyvin, vaan pieni kisaväsytys iski ja suoritus oli keskinkertainen radan unohtamisineen ja myös poni oli vähän nuopea.

Kuva: meillä oli veto-autona asunto-auto joka helpotti kisapaikalla odottelua märissä olosuhteissa.

Näin ollen palkintosijojen ulkopuolelle jäätiin tässä lähdössä. Harmillista, sillä kesän normaali kisasuorituksella Juuli olisi kilpaillut vahvasti kokonais-Derbyn voitosta. Mutta jossitella ei voi tässäkään lajissa.

Nuorten hevosten festivaali 22.-24.8.

Festivaaleilla kilpailtiin este- ja kouluradalla sekä näyttelykehässä. Myös ratkottiin SM-joukkumestaruuksia. Hevosia olikin saapunut paikalle reilut 500 kpl, joten vilskettä riitti Ypäjällä. Daphne osallistui kouluratsastukseen sekä RJL:n Show-näyttelyyn.

Näyttelyssä Daphne voitti oman luokkansa 3-4 vuotiaat tammät, sekä palkittiin I-palkinnolla ja "komealla" maljakolla. Saksalainen tuomari piti siitä kovasti ja rakenteen lisäksi kehui sen hienoa "moottoria", josta lähtee Daphnen mahtavat liikkeet.

Ensimmäisen päivänä 4-vuotiaille oli ryhmäratsastusluokka, jossa tuomarit arvioivat 3:n ryhmässä ratsastavia hevosia. Jostain syystä nämä tuomarit eivät täysin ihastuneet Daphneen, vaan antoivat sille pisteet, jotka riittivät luokan tuloslistalla vain hieman puolen välin paremmalle puolelle. Tuomareista huolimatta Daphne liikkui hienosti ainakin meidän mielestämme ja radan reunalla olleidenkin mielestä.

Toisena päivänä oli vuorossa normaali koulurata. Verryttelyssä Daphne tuntui aivan mahtavalta ja tuskin maltoin odottaa, että pääsen näyttämään sitä tuomareille. Rata alkoikin hyvin, mutta sitten yhtäkkiä meikäläinenkin unohti totaalaisesti radan. Sain aivan täydellisen muistinmenetyksen, liekö kesäisen aivoträhdäkseni jälkimaininkeja. Jouduin pysäyttämään kahdesti ja kysymään tuomareilta navigaattori-apua.

Tuollainen pelleily ei tietysti ole omiaan parantamaan tulosta tuomarointi-lajissa. Samoin loppuradan ratsastus kärsii, kun mielessä pyöri harmistus ja häpeäminen moisesta töppäilystä. Daphne onneksi paikkasi minkä pystyi ja tulimme kaikkein unohtamisista annettuine miinuksinemme sijalle 11 kun 6 sai rusetin. Ilman töpeksimistä olisimme ilman muuta kamppailleet vahvasti palkinnoista.

Keskiarvo oli kaikesta huolimatta 75% eli miltei sama kuin keväällä Savijärvellä.

Nyt Daphnen kanssa alkaa voimanhankinta ja talvella aletaan sitten harjoitella tosissaan kouluratsastusta tähtäimenä 5-vuotiaiden kisat. Taso on kova, sillä vastassa ovat nämä nyt nähdyt 4-vuotiaat, joissa oli reilu 10 erittäin hyvää hevosta kokeneiden ratsastajien alla. Mutta kuten tunnettu ratsastaja ja valmentaja Kiki Nyberg sanoi katsottuaan Daphnen rataa, että liikettä riittää sillä niin paljon kuin vain ratsastaja kestää kyydissä.

Justuksen isä Vekku

Ypäjän reissulla hevosemme yöpyivät Jukka Rantasen tallissa. Hänen koiriaan on myös jo 15-vuotias Vekku, Justuksen isä. Oli mukava todeta että se on vielä hengissä ja hyvävoimainen, vaikka ikää onkin jo kertynyt. Vekku tietty joutuu jo popsimaan ikämiesten tyyliin pariakian eri lääkettä päivittäin, jotta henki kulkee ja jalkaa nousee.

Justuksen ja Vekun tapaaminen ei ollut mitenkään lämmin, vaan rodun uroksille luonteenomainen koiratappelu, jota saatiin kaksin käsin erotella. Justuksesta kuitenkin näkee Vekun piirteitä, joten mukava oli tavata niin mainion koiran kuin Justus isäkin.

Kuva: Vekku

Ressu ja Greta kisoissa

Tallimme opetushevosilla ei paljon kilpailla, vaikka ne kykyjensä puolesta siihen pystyisivätkin. Kilpaileminen on kuitenkin hevosta rasittavaa, jos sen samaan aikaan pitää tehdä normalityöt ja lisäksi riskinä on loukkaantumiset. Silti sopivan raon tullessa voi aina joku päästä hieman kokeilemaan oikeaa kilpailemista.

Kotkassa järjestetyissä aluekisoissa kävivät hakemassa kisakokemusta ja kvaalia aluemestaruuskilpailuihin Greta Öhberg Ressu-ponilla. Luokkana oli avoin 90 cm-luokka. Ressuhan on meidän opetus-ponijamme ja Greta jo pitkään esteryhmään kuuluneena tuntiratsastajana pääsi kokeilemaan tositoimia.

Hyvin parivaljakko työnsä hoitivatkin, ja tuloksena oli suht sujuva virheetön perus- ja uusintarata. Käskynä heillä olikin, että aikaa ei saa ruveta ratsastamaan, vaan tarkoitus tehdä hyvä rata, joka siis toteutui.

Nyt vain lisää harjoitusta ja syyskuussa mennään aluemestaruuksiin, joista tavoitteena on saada taas hyvä rata. Mestaruuksista ei voi vielä haaveilla, niin

paljon rutinoituneempia ovat jo tällä tasolla kilpailevat ratsukot.

Anna Karlsson ja Milla Mäkelä ratsastusleirillä

Ratsastajamme ratsastusleireilivät tänäkin vuonna. Porukka näyttää vain ujostelevan kirjoittaa kokemuksistaan, joten tässä ainut paperille asti saatu kertomus. Jos joku nyt vielä innostuu kirjoittamaan lähettäkää vain minulle sähköpostilla.

Ratsastusleiri Riilahdessa

Meidän leiri pidettiin 23-27.6 Bromarvin Riilahdessa. Se oli este alkeis- ja jatkoleiri. Milla oli myös siellä viime vuonna.

Saimme ensin hoitohevoset, Anna sai Hjördiksen (islanninhevonen) ja Milla sai Seran(hevonen). Me putsasimme heidän karsinat ja hoidettiin niitä kerran päivässä. Meillä oli noin kaksi tuntia ratsastusta päivässä. Yksi tunti oli kentällä ja yksi maastossa. Harjoitellimme myös maastoesteitä. Yhtenä päivänä olimme pitkällä maastolenkillä, yksi ryhmä ratsasti ravintolaan ja toinen ryhmä ratsastivat hevoset takaisin. Silloin saimme kahlata vedessä.

Tunneilla harjoitellimme perusjuttuja ja istuntaa sekä miten hypätään rataa. Olimme myös yömaastossa, ratsastimme puoli kahteentoista yöllä. Yksi päivä olimme melomassa. Yhtenä iltana meidän opettajamme kertoi kummitus tarinoita, ja kävelimme kummitus polun.

Anna valitsi yksi päivä leikkitunnin. Siinä

ratsastettiin ilman satulaa ja siellä oli pieni tempurata mm. esteitä ja esim. veden kuljettaminen paikasta toiseen, se tuotti vähän ongelmia annan yli 170 cm korkean hepan selästä käsin. Mutta hauskaa oli! Milla valitsi estetunnin, siinä harjoiteltiin teitä sekä rataa. Tunti oli kiva ja tehokas. Viimeisellä päivällä oli leirikisat. Siellä pärjäsimme ihan hyvin. Riilahti oli kaunis paikka. Siellä on hyvät opettajat sekä hyvät maastotiet, ja kivat maastoeste radat, ja noin 20 mukavaa hevosta ja ponia.

Kuva: Anna ja Raingirl estekisoissa

Tällaista siis tälläkertaa. Nyt nautitaan loppukesästä syksyn kynnyksellä, käydään sienessä ja varaudutaan pikkuhiljaa talveen. Toivotaan että syksystä ei tule yhtä märkää ja pitkää kuin viime vuonna. Talvesta tulee kuitenkin mielenkiintoinen, kun saamme odottaa monta varsaa tulevaksi keväällä.

Terveisin !!

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Juha' or similar.